

Maria, Deur des Hemels, bid voor ons,

Blijf in uw vroom gebed gedenken de ziel van zaliger

Alfons Jozef MOONS

Hij werd geboren te Bouwel op 20 Maart 1930
en overleed te Boechout 18 Februari 1950

Getroost en gesterkt door de laatste H.Sacramenten

Gij die dit leest, wie gij ook zijt, man of vrouw, grijsaard met op uw kruin de sneeuw der jaren of jonkheid in de fleur van het leven, sta even stil, maak 'n ogenblik halt op uw vaart door 't leven, denk na en kom tot gebed. . .

Gisteren was het Asdag, Onze Moeder de H. Kerk herinnerde haar kinderen aan den ernst van het leven. „Gedenk, o mens, dat gij stof zijt en tot stof zult wederkeren.“ Dit was het woord dat werd gesproken terwijl het kruis met de gewijde as getekend werd op ieders voorhoofd. Op het diepgerimpeld voorhoofd van hoogbejaarden, op het brede voorhoofd van vrouw en man in de kracht der jaren, op het open voorhoofd van onbezorgde jeugd en het tener voorhoofd van onschuldig kind. „Gedenk o mens dat gij stof zijt“. Ook tot U, jonge man, gaat dit woord, gij die 't stervensuur nog zo ver-afwaant. Vriend, gij weet niet op welke bocht van de weg de dood U be- loert. Wees daarom immer bereid om op alle ogenblik voor den Heer te verschijnen. Wat uw vriend over- kwam kan ook U overkomen, 't Komt er op aan ge- reed te zijn!

Wat was het een felle slag voor het genegen ou- derhart de nare tijding t'huis te krijgen. Moeders eerste gedacht bij de eerste bons op de deur: „Onze Fons! Helaas ...

Hebt gij ooit het eenlijk klagen gehoord van de me- rel wanneer er onraad is voor haar jongen? Zo scheurde moeders klacht het nachtelijk stil Haar jongen! „Och Fons toch jongen.“ En verschrikking dreef de slaap uit vaders oog en de zoete nachtrust van broers en zusters week van angstig noodgeschrei. Onze Fons! onze Fons! O wat een nacht was dit.

Vader en Moeder, broers en zusters, ik dank u voor zooveel genegenheid waarmee ge mij hebt omringd vanaf mijn prilste jaren voor zoveel trouwe zorgen voorde gezellige thuis Mijn goede broer Frans, met wie 'k zo was vergroeid, met wie 'k zo menig uur in broederlijk samen zijn heb gesleten, heb dank voor uw goed hart.

Blijft allemaal trouw bidden voor mij. Draagt de H. Mis op, nadert ter H.Tafel, bidt het rozenhoedje voor mij. Woorden helpen niet, bidden wel. Mijn vrienden toont mij nu uwe genegenheid mel voor mij te bidden. Dank.

De familie Mcons-Beirens dankt U van harte voor uw helpend bidden en Uw troostend meevoelen in deze rouw.